

[Marianne Jelved]

Det er det, decentraliseringen handler om.

Hvis vi ikke vil gøre den slags ting her, kan vi lige så godt lade være med at decentralisere, men så vil jeg ikke høre på SF's snak om selvforvaltning og decentralisering, når de alligevel ikke vil være med. Så er det bare ord.

Vi laver nu et enstrengt system i modsætning til det, vi har haft hidtil, hvor skolens leder er et menigt medlem af lærerrådet, hvor lærerrådet træffer beslutninger og skal gennemføre sine beslutninger via lærerrådsformanden, og det vil i praksis sige i et fællesskab mellem skolens leder og lærerrådsformanden, og så indgår de jo selvfølgelig i et fællesskab. Det vil jeg kalde et tostrengt ledelsessystem. Vi laver nu et enstrengt system ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Og så er der meget snak om, hvem der skal lede det pædagogiske råds møder. Hvis det bliver det eneste store problem i denne her sag, så synes jeg vi skal finde ud af at løse det. Lad os drøfte det, men jeg vil gerne understrege, at det er det enstrengede styrelsessystem, der er vigtigt i denne her sammenhæng. Det er det, vi vil ændre det til.

Vi lytter gerne til alle de gode konstruktive forslag, der kommer til, hvordan vi kan gøre det bedre, men målet er klart. Forældrenes muligheder for indflydelse på deres børns hverdag skal være bedre end det, vi kender i dag. Det er det, vi skal gå frem efter. Det er ikke, fordi nogen skal trynes eller nogen skal have mere magt osv. Det er, fordi børnene har brug for, at deres forældre får mulighed for at involvere sig og engagere sig i børnenes hverdag og få interesse for det. Og man får kun interesse for noget, hvor man også har et ansvar, og de steder, hvor man får mulighed for at deltage i reel beslutning med reelt ansvar, har man også mulighed for at få større indsigt, større viden, større forståelse for det, der foregår, i dette tilfælde skolens hverdag, og det er det, vi skal have.

Vi skal have mange forældre, som begynder at vide mere om, hvad der foregår i deres folkeskole, og begynder at vide, hvilke opgaver lærerne reelt har, således at vi kan få meget bredere opbakning og involvering af forældrekræfter i den lokale folkeskole. Det er det, der er målet, og det er det, vi skal frem til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at der ikke skal danne sig myter om, hvem der går ind for hvad i forbindelse med decentralisering og selvforvaltning, vil jeg gerne sige, at det, vi har kritiseret både i diskussionen op til i dag, og det, som vores ordfører sagde i dag, er jo ikke uddelegering. Vi siger, der er en række problemer i det, men det anerkender vi jo alle sammen at der må være, når man delegerer ting ud. Vi anerkender da, at det er fornuftigt. Vi er tilhængere af selvforvaltning, men spørgsmålet er: Hvem er det så, der skal selvforvalte? Det er det, diskussionen drejer sig om.

Er det en skolebestyrelse? Det siger vi ja til. Men hvilken sammensætning? Dér siger vi, at det skal være parterne på skolen – forældre, lærere og elever. Det eksisterer rent faktisk også, det er der tilsyneladende nogen der ikke rigtig tænker på. Når børn er så store, som de jo er, når de går i skole i dag, i modsætning til i min barndom, hvor vi forsvandt derfra i 14-årsalderen, så er de også store nok til at tage ansvar, og det er det, vi skal give børnene med de beslutninger, de selv kommer til at være med til at træffe. Derfor betragter vi det som utrolig vigtigt, at både lærerne og børnene har stemmeret i bestyrelsen. Vi mener, de bliver vægtet for lidt.

Vi mener helt klart, at eleverne bliver vægtet for lidt, og apropos det, hr. Kirkegaard sagde tidligere om, at vi i vores forslag havde reduceret forældrenes antal, så havde vi jo klart udvidet elevernes antal. Og elever og forældre varetager de samme interesser.

Mine børn, som er ved at være i de store år-gange i folkeskolen eller er i de større, føler ikke altid, at jeg kan varetage deres interesser i skolen; de vil sandelig have sig meget frabedt, at jeg skal gøre det. De synes, de godt selv kan, og det synes jeg faktisk også godt de kan.

Og så til det, som vi vedtog i forbindelse med udviklingsprogrammet. Dér var det jo ikke kun forældrene, men også børnene, eleverne, vi skulle se på, og det synes jeg altså at man i høj grad har set bort fra i dette tilfælde.

Hvad angår lærernes indflydelse, argumenterer man fra forligspartiernes side, at der ikke er sket nogen ændringer, de kan udtale sig om. Fru Marianne Jelved siger jo ganske korrekt, at grundloven eksisterer stadig. Ja, eleverne kan også udtale sig: de kan sende breve. Men hvorfor skal man så lave det om, hvis det åbenbart ikke er nogen ændring? Det er jo ændringer.